

Et opplevd eventyr

Av Jostein Andreassen

En fantastisk mulighet har åpnet seg: Formidling av Bibelens Jesus på utstillingen av Likkledet under det årlige Jalsa Salana-stevnet til Ahmadiyya-muslimene i England.

Om denne formen for Islam, se

<https://no.wikipedia.org/wiki/Ahmadiyya>

Disse muslimene, som jeg fikk stor respekt for, er flotte, fredelige folk.

Deres fremste slagord er *Love for all, hatred for none* (kjærlighet til alle, hat til ingen). Etter å ha vært sammen med en mengde av dem over flere dager, og i stadig nærkontakt med 20-30 forskjellige, må jeg bare si at sannelig, sannelig, de lever opp til dette slagordet. Jalsa Salana betyr forresten noe så udramatisk som *Årlig samling*. Disse menneskene blir forfulgt og fordømt av de andre muslimene verden over, de regnes av dem ikke som muslimer, de menes å ikke oppfylle "minstekravet" til Islam og får i Norge ikke være med i *Islamsk råd*. Under arrangementet var det derfor meget strenge sikkerhetskrav, politi, vakter, daglige bagasjesjekk som på en flyplass, daglig registrering, hver deltaker gikk med identitetskort synlig rundt halsen, osv, osv, uten at det på noen måte ble ubehagelig. Vi gjester fikk spise middag og siden et hyggelig foretrede for lederen (ja, jeg vil kalle det audiens) kalif Mirza Masroor Ahmad, valgt i 2003, se for eksempel

https://www.youtube.com/watch?v=FWrv_GIaT-s

Jeg må bare si jeg ble imponert da jeg ble klar over hans fredsarbeid overfor regjeringer og verdens ledere, ved møter, audienser, brev.

Bakgrunn, linker – I

Det er som et uvirkelig eventyr, ja, jeg sier det igjen: Gjennom min kontakt med Barrie Schwartz, en amerikansk jøde, offisiell fotograf under STURP-undersøkelsen av Likkledet i Torino 1978, ble jeg oppmerksom på en stor utstilling av Likkledet i England. Så fant jeg et innslag fra 2015 på YouTube der den samme Schwartz begeistret taler til en forsamling på 35 000 (ikke trykkfeil) Ahmadiyya-muslimer og med en direkte TV-overføring til 150 millioner potensielle seere. Tenk det, *muslimer* er interessert i Likkledet - meget interessert!

Barrie Schwartz' innlegg er rørende, se

https://www.youtube.com/watch?v=S_VrJS1kn7c

Om Barrie Schwartz' forhåndsomtale av utstillingen 2017 (han var der nå for 3. gang), se

<https://www.shroud.com/latebrak.htm#jalsa>

Om de nye Likklede-forelesere sine umiddelbare positive reaksjoner under utstillingen i 2017, se <https://www.youtube.com/watch?v=CkUqo6vJWIA>

Om utstillingen 2017 mer generelt (skrall litt nedover når du er kommet inn på linken), se

<http://www.rorexhibition.org/>

Om verdenstoppene innen Likkledet- og Hodekledet-forskningen sine seminarer 2017, se

<http://www.rorexhibition.org/shroud-conference--seminar.html>

Om Barrie Schwartz' skriftlige rapport fra 2016 (med mulighet for å klikke seg inn på 2015-rapporten), se

<https://www.shroud.com/pdfs/jalsa2016.pdf>

Barrie Schwartz er trolig den aller beste formidleren av historien om Likkledet. Han bruker ikke manuskript, er saklig, meget kunnskapsrik og samtidig underholdende, har publikum i sin hule hånd. Hør ham her fortelle om sitt liv med Likkledet under et arrangement i Roma, trolig arrangert av Vatikanet (NB: et minutt reklame på norsk først), se

<https://www.youtube.com/watch?v=4G4sj8hUVaY>

Her er en time med Schwartz foran det muslimske publikumet 2015 (del I): NB: på høyre side på linken finner du flere andre flotte og eldre sekvenser med ham, anbefales sterkt), se

<https://www.youtube.com/watch?v=8YbSaPRuU0M>

Bakgrunn, linker – II

Barrie Schwartz kom inn i bildet ved at disse muslimenes eget magasin, *The Review of Religions*, skrev en artikkel om Likkledet i Torino i et nummer som kom ut i mai 2015 (side 11ff.). Redaktøren måtte da bestille STERAs bilder (som Schwartz disponerer). Senere samme år ble han til sin overraskelse da faktisk invitert til å stå for en utstilling om Likkledet, og siden har det bare økt på. (For å se nærmere på dette, google "The Review of Religions" og "Shroud of Turin", så får du opp mange linker i sammenhengen.)

En artikkel av ham står allerede i dette magasinet for april 2002, se

<http://www.reviewofreligions.org/385/is-the-shroud-of-turin-a-medieval-photograph-a-critical-examination-of-the-theory/>

Omtale av Likkledet august 2010 i Ahmadiyya-muslimenes magasin *the Review of Religions*:

<http://www.reviewofreligions.org/2451/the-shroud-of-turin/>

Se også en "nøytral" omtale om utstillingen etc. fra juni 2017

<http://callbauer.org/2017/06/>

Utstillingen

Utstillingen som blir brukt, er allsidig, stor og flott. Den tilhører den britiske kvinnen og Likklede-forskeren Pam Moon, og med denne drar hun rundt i hele Storbritannia sammen med sitt team. Medarbeiderne står da foran utstillingen sammen med henne, peker og forklarer. Jeg ble godt kjent med dem, de fremste var Hugh Farey, en stor kapasitet knyttet til *the British Society for the Turin Shroud* (BSTS) og en yngre ingeniør fra Cardiff, Luigi Antoniz, som jeg likte veldig godt. Til utstillingen i år hadde Barrie Schwartz dessuten vært så strategisk å invitere to verdenskapiteter som jeg skal komme tilbake til, Bruno Barberis og Marc Guscin.

Disse, Barrie Schwartz, Pam Moon, de to i teamet jeg nevnte og to til samt undertegnede stod dermed foran utstillingen i tre dager fra kl. 11 formiddag til kl. 22 og forklarte for stadig nye interessante muslimske tilhørere, som strømmet på hele tiden. Etter kl. 20 kom store delegasjoner kvinner, de bodde i sin egen leir under arrangementet og fikk talene overført på storskjermer, det virket som de hadde det bra, var ”sånn passe” innpakket i klær, ikke alle kunne pga sin tro håndhilse på oss fremmede mannfolk, men de var meget interesserte, fortrolige, naturlige, spurte og gravde. Ikke et øyeblikk prøvde noen fra Ahmadiyya-samfunnet å ”omvende” oss, *derimot kunne vi si akkurat hva vi ville, hadde absolutt ingen restriksjoner, også om Jesu død på korset og hans oppstandelse, selv om Ahmadiyya-muslimene tror at Jesus, en stor profet i deres øyne, overlevde korset av alle ting og dro til Kashmir i India.* Se

<https://ahmadiyya.no/omahmadiyya/jesus-dode-i-kashmir>

Vi kristne påpekte selvsagt at avtrykket viser ham død og gav på ingen måte avkall på å si nettopp det, uten at det vakte synlige negative reaksjoner (Guscin sa det sikkert 20 ganger under sitt foredrag.) Heller ikke oppstandelsen: *Vi* tror på en levende Jesus, ikke bare en død profet. Dette var imidlertid vanskelig for *jøden* Barrie Schwartz, men han løste problemet ved å si at dette må hver enkelt finne ut for seg selv, det måtte være en sak mellom dem selv og Gud. Han ville ikke inn på dette hvor ”liket” ble av ..

Et eget stort telt var rigget for utstillingen, som rommet gamle manuskripter og koraner i den andre enden, også bibler. Et telt, nærmest en ”boble”, kalt the Dome (”kuppelen”), en stor forbedring fra i fjor og med plass for ca. 150, var rigget for de fire foredragene. Disse var timelange, flotte og fengende, ble holdt av Barrie Schwartz, Bruno Barberis, David Rolfe og Marc Guscin. Teltet var fullstappet. Foredragene ble overført direkte i TV til 150 mill. potensielle seere i 200 land (MTA – Muslim Television Ahmadiyya).

Min opplevelse

Denne hyggelige unge mannen tok imot på Heathrow og formidlet meg videre til registreringsstedet noen mil unna

Jeg dro fra Kjevik via Gardermoen til Heathrow, hvor jeg henvendte meg til en ung mann som stod med skiltet *Jalsa Salana*. Derfra ble jeg fraktet i en egen bil sammen med en oppdresset parlamentariker fra Uruguay. Vi ankom Ahmadiyya-muslimenes eget universitet, ca seks mil SV for flyplassen, til en første registrering. Jeg hadde svært lite bagasje, bare en liten sekk, for jeg trodde jeg måtte overnatte i en teltekrok sammen med 50 á 100 ukjente andre. I stedet, da de oppdaget at jeg var "The Norwegian guest" (jeg hadde anbefaling fra Imamen for disse muslimene i Kristiansand, en hyggelig norskfødt 29-åring og fra Barrie Schwartz), ble jeg øyeblikkelig på den beste måte tatt hånd om av en norsk, dansk og belgisk imam (disse unge mennene hadde studert på stedet i 7 år sammen med kristiansanderen) og videresendt med bil 5-6 mil til et 4 stjerners hotell i Guildford, hvor jeg skulle bo sammen med toppene, nevnte Barrie Schwartz, Bruno Barberis, Marc Guscini og David Rolfe. Alle hadde selvsagt eget rom, men vi spiste sammen. Tenk for en opplevelse! Hver morgen og kveld ble vi fraktet fram og tilbake til stevneplassen med egne biler. Kom ikke her, ikke bare konge for én dag, men for 4-5.

En modell av teltleiren på et jorde SV for London (nærmere bestemt Alton, SV for den lille byen Guildford)

Plakat om utstillingen utenfor teltet for denne

Jalsa Salana 2017 samlet 38 000 deltakere, det var en kjempemessig teltleir på et jorde, gigantiske telt innleid fra Tyskland, kunstige veier på matter, for en infrastruktur som krevdes! Det var litt av en "mauretue" av folk, kan du tro. Jeg talte 138 forskjellige nasjonsflagg. En stor prestasjon var det så elegant å bespise alle disse tusener tre ganger om dagen! Det ble selvsagt en del ris, kylling i karrisaus og grønnsaker, men det var veldig godt, alle gangene! Vi gjester ble, som du alt har forstått, tatt hånd om på en, ja, enestående måte. Da jeg kom hjem, hadde jeg ikke rørt verken visakortet eller en eneste seddel av de kontantene jeg hadde brakt med. Jeg bodde også gratis på hotellet en ekstra natt og fikk tildelt en bestilt drosje på morgenen fra hotellet til Heathrow, mer enn en times tur: "All free of charge for the Norwegian guest".

Det enorme bildet av Jesu ansikt fra Likkledet i utstillingen (her avfotografert fra dette) har en sterk tiltrekning på folk. Hvordan er det mulig at en mann som er blitt torturert så fryktelig og over så lang tid, i død tilstand kan ha et så rolig, fredfullt, mildt, majestetisk og opphøyd uttrykk i ansiktet? Ja, det er litt av et mysterium

Hovedpersonene

Barrie Schwartz har gjort formidlingen av Likkledet i Torino til sin livsoppgave. Han driver bl.a. verdens største nettsted om emnet, med over en million søkere hvert år, www.shroud.com og foreleser over hele verden og i alle slags sammenhenger. Dessuten disponerer han STERA, verdens største samling av bilder om Likkledet. Ville vi ha ham til Norge, var han forhåndsbooket for 1,5 år.

En milepel! For første gang etter sin kontakt med Likkledet i 1978, blir Barrie Schwartz intervjuet om dette av en jødisk avis

Romerske nagler. Den største er 11,5 cm, en mener slike ble brukt ved korsfestelser

Barrie Schwartz var en ivrig formidler om Likkledet

Barrie Schwartz holdt sitt foredrag med stor entusiasme og fagkunnskap, og "alle" glemte tid og sted

Bruno Barberis er professor i matematikk og *Director of the International Center of Sindonology* i Torino. Leder av the Shroud of Turin Museum. Har forfattet mange bøker om Likkledet og forelest i hele 28 land. Meget sentral person vedr. Likkledet!

Våre trofaste ledsagere skulle lede oss til toalettbesøk, men akkurat da sluttet et møte, og 10 000 menn strømmet ut

Marc Guscini er en brite bosatt i Spania, i særklasse den ledende på Hodekledet eller Sudariets historie og har skrevet de sentrale bøkene om denne. Hans foredrag var da også om Hodekledet, et nytt emne for året. For meg ble hans foredrag den største opplevelsen: Da han etter en drøy time avsluttet sin forelesning, hadde han ikke sagt ett eneste ord som motsa det jeg selv hadde skrevet i min bok om emnet. Det virket som om han hadde lest den dagen i forveien! Jeg holdt på, nesten, å gå opp til ham og si: "I understand you just have read my book?"

Marc Guscín foreleser og viser på kartet hvor byen Oviedo befinner seg i Nord-Spania, der Hodekledet oppbevares

Marc Guscín er verdens fremste på Hodekledets historie

Både Barberis og Guscini var mildt sagt overveldet over formidlingsmuligheten og behandlingen vi fikk, de kom til Schwartz første kvelden med sin forbauselse: "Ja, det var derfor jeg inviterte dere, dette måtte dere oppleve selv for å tro det", hørte jeg han svarte. Han var veldig, veldig fornøyd: Nå ville disse ta med selvopplevde gode nyheter til andre ledere innen likkledeforskningen henholdvis i Italia og Spania. Begge ønsket sterkt å komme tilbake 2018. Schwartz sa han ville dra tilbake hvert år så lenge helsa holder (han strutter av energi og er 71 år). Under "audiensen" 2017 ble han til sin fryd "forfremmet" av kalifen til et offisielt medlem av arrangementskomiteen! Han var også svært tilfreds med at for første gang siden 1978 var han, en jøde, blitt intervjuet om Likkledet av en jødisk avis!

Marc Guscini demonstrerer på Barrie Schworz, hvordan Hodekledet ble brettet for å pakke inn ansiktet på mannen i Likkledet før han ble båret til graven

Pam Moon må betegnes som den ledende forskeren i Storbritannia. Om hennes utstilling, se

http://www.bbc.co.uk/birmingham/content/articles/2009/02/23/turin_shroud_feature.shtml

Pam Moon (t.v.) og Hugh Farey forteller om Likkledet for stadig nye tilhørere

David Rolfe er mannen som har laget de fremragende filmene om Likkledet, *The Silent Witness* (1978, meget prisbelønnet, *Shroud of Turin* (BBC/2008) og *Shroud* (2010, offisiell film for 2010-utstillingen i Torino). Siste filmen fra hans hånd heter *A Grave Injustice* (2016), som tar for seg den misledende C-14-dateringen fra 1988. Han var også en fremragende foredragsholder og hadde publikum fullstendig i sin hånd. Da tok det av! Naturlig nok tok han for seg C-14-dateringen, et emne han tydeligvis hadde inngående greie på, du verden! Det var dessuten han som hadde det klareste kristne vitnesbyrdet og fikk fram de gode poengene

To av foredragsholderne, Bruno Barberis og David Rolfe. Se omtale av disse i teksten

Rolfe er forresten mannen som den 29. mars 2012 utfordret selveste ateisten Richard Dawkins offentlig, ved å tilby ham 20 000 pund om han kunne forklare hvordan Likkledet i Torino har blitt til, se for eksempel

<http://protectthepope.com/?p=5100>

At Dawkins ble svar skyldig og forble taus, overrasker ingen.

Her er David Rolfes nettside:

<http://www.shroud-enigma.com/>

Linken til filmen *A Grave Injustice*, se

<https://www.youtube.com/watch?v=rAzOZQcd-j8>

Du finner filmen *A Grave Injustice* også her:

<https://www.youtube.com/watch?v=DwY74QcWaOM>

Vi venter på å få foretrede for kalifen, t.v. Hugh Farey, t.h. Marc Guscini og undertegnede, de to andre er ledsagere. Legg merke til registreringsbåndet med skilt rundt halsen. Barrie Schwartz tar bildet

Så gjenstår det å håpe

at denne utstillingen får besøk fra Norge i 2018 også. At det skulle komme en slik mulighet for formidling av Likkledet og dets budskap, det hadde ingen kunne hatt fantasi nok til å forestille seg. En misjonsmark der alt legges til rette, og hvor en er ikke bare er ønsket, men i særklasse velkommen!